



Fôia acêstă ese totu a opt'a dî -- dar  
prenumeratiunile se primescu în tôte dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe  $\frac{1}{2}$  de anu  
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tîeri: pe anu  
7 fl. 20 cr. pe  $\frac{1}{2}$  de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôte siodienele si banii de prenumaratiune  
sunt de a tramite la Redactiune:  
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

## Parintelui Lauranu.

(In Oradea-mare.)

Frundia verde leusteanu,  
Parintiele Lauranu,  
(Puiu de bunu ultramontanu !)

M'am tredîtu io ca prin visu  
C'unu artielu, ce l'ai scrisu,  
(Séu mai bine l'ai descriu.)

Colo in „Federatiune“  
Despre multe lucruri bune,  
(Dar mai multe si nebune;)

Am cetitu dieu ca prin visu,  
Tôte câte ni le-ai scrisu,  
(Si cu dulce am mai risu.)

Si me minunai a nume,  
Câ de unde 'n asta lume  
(Ai culesu atâte glume?)

Câ de unde ai mai scrisu,  
Macaru fia si prin visu  
(Atâte lucruri de risu?)

Si cum eu te-am totu cetitu,  
O idea mi-a plesnitu,  
(Fire-ar capu-ti sîndilitu !)

Deci de cumva dór' ai vré,  
Ti-asiu propune io acea,  
(Ca sé vii la fôia mea, —)

Câ-ci asié ca dta,  
Dracu 'ndata sé mo ia,  
(Déca sciu umorisá !)

Vina dar, bunu catolicu,  
Câ ti-oiu face-unu clastru micu,  
(Inse fara de Ubryk !)

Gur'a Satului.

## Nu e siéga mai multu !

Diuariulu ungurescu „Ellenör“ scie, câ s'au pornitu dóue bata-  
lióne de infanteria câtra granit'a transilvano-romana.

Treb'a e gingasia, fôrte gingasia, de cumva dóra aceste batalióne  
sunt de — honvidi.

Sé me esplicu !

Sé vedeti ! Gingasí'a e in legatura fôrte strimta cu ciórecii hon-  
vidiloru.

Nu ve mirati de acést'a, câ-ci in unele tîeri de lungu timpu cu-  
ragiulu se pornescu — sé fia cu iertare ! — din cióreci, (candu pe  
respectivii i manca la partea contraria capului), éra efectele acestui  
curagiu remanu — asîsderea de lungu timpu — totu in cióreci.

Dar la obiectu !

Honvidiú aveau sé capete cióreci strimti, dar — precum vedemu  
in fapta — dinsii au capetatu cióreci fôrte largi.

Ce sé fia caus'a ?

Unii respundu, câ se prevede unu bugetu mare, carele sé in-  
grasie macr'a esistintia honvediana, încátu sé umple si volumenu  
restantu.

Va sé dica, ar fi o mesura de precautiune.

Inse asta cauza nu mi se pare probabila, câ-ci pana la ingra-  
siare ciórecii se potu rumpe.

Dupa mine dara, caus'a e de ratiune mai innalta, precum recere  
seriosu importanta a lucrului, adeca este o cauza strategica : s'au croitu  
cióreci câte pentru unu honvidu, ca eventualminte sé incapa in elu  
— doi.

De unde dara sunt dóue batalióne la fruntari'a romana, prin  
acéstă maniera strategica se potu sporí la patru.

Atunci, tiene-te Romania, câ vei cautá s'o iei pe fuga a-ti mutá  
tîer'a din colo de mare.

## Noutâti literarie.

Redactorulu „Familiei“ scrie unu studiu literariu despre „Cu-  
culu in poesi'a poporala romana“, —

Éra dlu deputatu Cucu compune asîsdere unu opu despre cu-  
culu, — titlulu acestui, precum s'aude va fi : „Cuculu in congresulu  
catolicu din Pest'a.“

## Patieniele lui Pacala de asta-véra.

### II.

Dupa ce m'am desceptatu éra câ sum barbatu si nu muiere — mane dî domineca dupa médiadi m'am chititu si eu frumosu frumosielu ca unu voinicelu, apoi am esîtu la preumblare prin parculu Buziasiuului, unde furnică o multîme de fiintie dragalasié si patimasie, cari mai tôte se petreceau fôrte bine discuranu cu câte unu coconasiu dragalasiu.

Numai eu eram singuru — singurelu; — indo-siertu me uitam printre neveste si fete ca sê-mi afli si eu parechia — nici o fatia cunoscuta nu vedeam, in fine se îndurà ceriulu — si éta de odata mi se ivira dôte fete cunoscute.

Éra o dómna betrana si o féta éra — nu pré tinera; — betran'a éra matusi'a tinerei cam betrane, matusi'a e nemtióne, nepót'a inse ungróne, acuma numai eu lipseam între ele ca sê formâmu o treime de natiunalitâti.

Cum ne vediuramu, indata ne si cunoscouramu, apoi intrebându de sanatate, aflaramu câ nici loru, nici mie nu mi-e lipsa de vre-unu doftoru, câ-ci aci voimu sê ne petrecemu, ér nu sê ne locuimu.

Si aceea potu spune cu sufletu curatu, câ la bâile din Buziasiu n'au ce cautâ cei bolnavi, câ-ci si mai nepotintiosi voru merge câtra casa, ci déca vré óspele ca sê aiba vre unu folosu din perderea de vreme si de bani, ce vré ca sê jertvésca la Buziasiu, apoi acelu óspe sê vina banosu si sanetosu, déca i lipsesece vre un'a din aceste insusîri, atunci mai bine siéda dupa cuptoriu a casa.

Ei, dar uitasem cunoscutele mele! Dinsele abunaséma inca erau parasite, cum eram si eu, de aceea se si acatiara de mine ca scaietele si nu me lasara ca sê umblu dupa vre-o cunoscuta de neamulu meu.

Ele mi-povestira multe, inse n'am potutu ca sê mi-le insemnu tôte de-a rendulu, câ-ci pentru acést'a ar fi fostu de lipsa ca sê am celu pucinu — diece urechi, atâte scie sê macine si sê melitie numai un'a singura limba femeiesca — déca e buna.

Din cele multe ce-mi vorobi mai alesu dsiór'a Zaid'a — câ-ci asié o chiamá pre nepót'a matusiei — mai alesu mi-am insemnatu aceea, câ dins'a dieu, ar cam avé voia de maritatu si inca pentru imbucurarea mea me asigurá si despre aceea, cumca numai dupa unu romanu s'ar maritá, dupa unulu de altu neamu nu se duce, mai bine in tóta viét'i'a sa nu se mai marita . . . (déca nu o va cere cine-va) . . . apoi mi i-spuse: câtu de tare iubesece pe romani, cum e de dragu sê vorbésca romanesece, si de aceea a si inceputu sê invetie acést'a limba frumósá, me asigurá

câtu de frumósá e limb'a romanésca, si totu de odata incepù a si dovedí, câ scie romanesece, dechiamandu cu tóta fragedímea: „Moi, rumun undgye mere? — ce face — colopace, tutye la tracul . . . .“ apoi din aceste i statea tóta cunoscinti'a din romanesc'a, firesce, câ aceste cuvinte dragalasié rostite de o guritia câtu o portitia a unei ungróne cu tóne m'au incantatu peste mesura, de aceea apoi am si grabitu ca sê-i facu complimente si totu de odata cautai ca sê me indepartediu de la dins'a, ca inse nu me lasá asié usioru, ci me rogá ca inainte de ce ne-amu despartí, sê-i scriu ceva intr'o cartecica ca sê fa spre aducere aminte.

Atunci eu dupa dorinti'a ei i-am scrisu negru pe albu:

„Precum vedu domni'a ta  
Vroi a te cam maritá, —  
Ca sê-ti afli unu barbatu;  
Eu draga ti-asíu dá unu svatu,  
Si-adica — precum chiaru spuni —  
Vrendu s'alegi dintre rumuni,  
Cauta draga de-ai nebuni,  
De-ai nebuni, ce candu se 'nsóra  
Cauta numai la comóra,  
Carii pentru bani si bine  
Iéu muieri babe straine . . .  
Cu acesti nebuni, ti spunu,  
Cumca poti sê faci têrgu bunu,  
Inse draga nu te prinde  
De-unu romanu care-e cu minte,  
Câ-ci acest'a de se 'nsóra  
Nu se uita la comóra,  
Nu se uita la avere,  
Ci-si alege cu placere  
O romana de muiere.

Dupa ce am scrisu, cartecica am predat'o dsiórei Zaid'a, carea indata si grabí sê citésca versurile mele, si facéndu-se câ le-a priceputu ca pe o marturisire de iubire sarutá acele versuri si apoi incantata de fericire, mi-aruncá o privire plina de iubire — apoi ca o dîna pré usióra — (ca pér'a de móra) perí dinaintea ochiloru mei.

Abunaséma s'a dusu sê-si caute unu dragomanu, carele sê-i talmacésca marturisirea mea de amoru.

Serman'a copila — acuma mi-e mila — ca tîganului de pila.

La revedere!

Pacala.

### Apoi mai unu „Scaiece.“

Blastemulu ce l'a pronunciatu Ddieu a supra lui Adamu barbatulu stramósiei nóstre Ev'a, candu adeca a pecatuitu in raiu mancandu din pomulu celu opritu, din dî in dî totu mai vederatu se aréta, câ acel'a intru adeveru e menitu si pentru urmatorii urmatoriloru a urmatoriloru lui Adamu — adeca si pentru noi; câ-ci institutiunile nóstre romane, sémna sementia buna — de „colectanti“ „luminatori“ etc. etc. si rósaru totu — „scaietí.“ Si apoi ce e mai

multu decâtu si blastemulu lui Ddieu, câ acesti „Scaietí“ din ce cauti ai plivi — prin „G. Satului“ — din ce totu mai tare se inmultiescu, intocmai ca Hydra lui Hercules. Pan'acum se margineau numai pe terenulu colectiuniloru, acum inse trebuie sê-i aflâmu chiar si intra poporu, si inca ca mangaiatorií aceluia.

Asié unu esemplariu este d. e. parintele Nicolae din Maiero — fôrte aprópe de Temisiór'a. — S. sa nuşse multiamesece, câ la inmormentarea parochiiloru sei de rondu — adeca cari nu cersiescu — ca

si urca tacs'a la 10—12 fl. v. a. ci se mai lacomesce si la tacs'a de 1 fl. 70 cr. a inmormmentariului, carea o capeta de la „societatea funebrala“ pentru câ sépa grópa cutarui membru alu acestei societáti, si asié sermanulu inmormmentariu in locu de a-si primi onorariulu intregu, parintele Nicolae i dá numai câte 60—70 cr. ér *florinulu* romane S. sale — de siguru pe sém'a cutarui fondu *serbescu*; câ-ci e de insemnatu, câ S. sa e *serbu*, de si comun'a intréga e *romana*, dar ce sé facemu déca von. consist. Aradanu nu affa clerici si preoti *romani*, din cari sé-si póta alege unulu spre a ocupá acést'a paróchia romana?!!

### Cantece populare.

(Vorba sé fa.)

#### I.

Du-me, Dómne, si me pune  
Unde sunt posturi mai bune;  
Du-me, Dómne si me lasa  
Unde sunt posturi mai grase!

#### II.

Nici dorulu de sorori  
Si de dulcii fratori,  
Nici dorulu de maicutia  
Nu-i ca dorulu de — ploscutia.

#### III.

Pentru câ nu-su invetiati  
Potu sé fiu notariu in satu;  
Câ-ci pe unguru am votatu.  
Pentru câ n'am fostu clericu,  
Si acum nu sciu nimicu,  
Potu sé fiu preotu vestitu  
Câ-ci trei sute (fl.) am platitu  
Si-acum sum blagoslovitu.

#### IV.

Cum nu-i dorulu mare cane  
Câ pan' la ministru vine,  
Ca septemviru sé me puna?!  
Cum nu-i dorulu mare para,  
Câ si pan' la Pest'a sbóra  
Si la dieta se opresce  
(Pentru cinci zloti, pré firesce)  
Striga „igen“ câtu se póte;  
Inse-i romanu pan' la mórto.

### Cum se salvéza natiionalitatea in Maramuresiu!

Dupa multa truda muntele din Sigetulu Marmatiei a nascutu unu síorece.

Romanii de acolo adeca au facutu multa sfara 'n tíera, câ fiindu persecvati de câtra ierarchi'a rusésca, se voru face neuniti, numai sé-si salveze natiionalitatea romana.

I-amu aplaudatu toti.

Acuma inse dinsiu intóna altu cantece, si dícu, câ déca nu s'oru poté face neuniti, s'oru face — calvini.

Va sé díca, pentru ca sé-si salveze natiionalitatea romana, ei vreu sé se faca — unguri.

Idea démna de Mán Iózsi!

### TANDA si MANDA.



T. Mei frate Mando! esti tu filologu?

M. Nu sciu ce jigania e aceea.

T. Scii tu dara romanesc?

M. Ce mai intrebare!

T. Spune-mi dara ce insemnédia cuventulu „opela“?

M. Hm! ast'a nu l'am mai auditu.

T. Apoi sé ti-lu spunu eu dara: „opela“ atát'a insemnéza câtu o *piela*, adeca candu tragi dupa cineva o *piela* d. e. cu stola la ingropatiuni, cununie etc. etc. déca nu credi, du-te la parintele Nicolae din Maierisce, câ dinsulu ti-lu va splicá mai *practicu*.

M. Ti-multiamescu de vorba buna, dara n'am pofta a face cunoscentia cu asié felu de *fomfologi*.

### Unu protojude romanu,

carele nu e capabilu a face o constructiune romanésca.

Dinariulu „Krassoer Zeitung“ in numerulu 39 publica urmatoriulu:

### CONCURS.

Pentru ocupare postului de cassier s'au evenu-alminte de controlor la comuna orasiului Lugos vacant devenit cu care plate anuale de 525 sau 420 frt M. a. pre lenga indatarire de a depune cautiune legata ceste se deschide concurs de 4 septemane.

Reflectanti au dare recursile lor bine instruate catra acest aficiolat a adresa observanduse ca si cunoscentia limbei romana si germana se recere.

De la Tratajudele Centrale Lugosio in 20. septembrie 1869.

Stojan Vazul  
Protojud.

### Post'a Gurei Satului.

Dlui A. I. . . . Am cetitu cu multa atentiune, inse permite-ne „ca sé nu mai circumplutimu batar inc'odata valurile inaltatórie a acestei multimi!!!!!! . . . . .?!!“

Dlui N. Ni-ai scrisu, câ astepti respunsu in asta rubrica. Ei bine. Éta dorinti'a dtale e implinita, o strofa urméza mai la vale asié:

Mergendu in preamblare  
Sé-mi ascundu dorerea mare,  
Sé n'suda nimene  
Suspínulu meu celu tare.

Fisionomi'a dtale nu am avutu onóre a o contemplá, dar déca si aceea e ca scrisórea ce ni-ai trimisu, atunci esti mai urita decâtu draculu.

Sé fimu seriosi! Nu-mi pasa, sé fimu dar! Inainte de tóte ti spunu — precum am dísu, seriosu — câ — opulu dtale nu ajunge nimicu.

# Conferirea unei parochii.

(Poveste vechie.)

I.



**Preotulu :** Mari'a Ta ! Dâ-mi mie parochi'a vacanta, câ-ci sierbescu de multu, si sum seracu.  
**Vladic'a :** Tu mai poti inca acceptâ, câ sunt altii mai vrednici si mai ingreunati.

II.



**Cumnatululu :** Bâtsi lellem ! Rogu-te ada-ti a minte si de noi, câ-ci sunt pré scumpe crinolinele !

**Vladic'a :** Jól van fiam ! Parochi'a ceruta va fi a ta !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piatî'a Pesciloru Nr. 9.